

VESTJYDEN

Nr. 90

Udsendt af Danmarks kommunistiske Parti, Esbjerg Afd.

August 1943.

STREJKEN I ESBJERG.

Da Nazisternes Gefreiter, Himmelstrup, Fredag d. 6. ds. kom til Esbjerg med sin Gangsterbande, var enhver klar over, at nu vilde der ske noget. Nævnte Herres provokatoriske Fremturen er jo godt kendt, ogsaa her i Byen.

Og Formodningerne slog til. Allerede Lørdag kom Undtagelsestilstanden, og samtidig satte den tyske Terror ind, saa enhver, der ikke hidtil har været klar over det nære Sammenspil mellem Himmelstrup og Nazisterne, fik nu en grundig Anskuelsesundervisning. For at fuldstændiggøre denne Undervisning skal vi pege paa, at medens Aviserne Lørdag Aften fortalte, at Undtagelsestilstanden var blevet besluttet i et Møde samme Formiddag, mellem Himmelstrup og det lokale Politi, saa blev det senere meddelt i Byen, at ingen lokale Myndigheder kunde aflyse de særlige Tilstande, da disse var dikteret af von Hanneken. Sandheden er da sikkert den, at Gefreiter Himmelstrup kom til Byen med Ordren i Lommen.

Herefter er vel ingen i Esbjerg mere i Tvivl om, hvor Hr Himmelstrup er at finde - eller hvor han ender.

Men Esbjergenserne lod sig ikke dette byde. Demonstrationerne mod Terroreren og Undtagelsestilstanden Lørdag Aften belærte med al ønskelig Tydelighed Magthaverne om, hvorledes Befolkningen saa paa disse Overgreb, og Skarpelsen, der traadte i Kraft Søndag, havde kun til Følge, at Modstandsfronten smededes endnu fastere sammen.

Det blev Arbejderne, der gik i Spidsen og tog Føringen i denne magtfulde nationale Manifestation, der klart sagde til vore Undertrykkere Hertil - og ikke længere! I Løbet af Mandagen brød Strejkerne ud, de greb om sig om Tirsdagen for endelig fra Onsdag Morgen at lægge alle Byens Virksomheder stille. Ja, mere end det. Fra de tyske Befæstningsværker paa Fane, fra Hjerting og Oksbøl, ja helt fra Nyminddegab strømmede Arbejderne til Esbjerg, visende vore Fjender, at danske Arbejdere er ikke Slaver, der kysser den Haand, som svinger Pisken.

Men var det Arbejderne, der viste Vejen, saa skal det ogsaa siges, at hele Byen stod bag dem. Da følte det, at det var Danske, der boede i Esbjerg. Overalt mødte de strejkende den største Sympati og Solidaritet, Butikkerne lukkede, Kontorerne lukkede, vore røde Venner, Postbudene hængte Taskerne paa Væggen. Alle, ALLE var med.

Og det var en Tale, de fremmede forstod. Men Dag varede Strejken, saa afblæste "man" Undtagelsestilstanden, og Esbjergs Befolkning var atter Herre i sit eget Hus. - Esbjergs Arbejderklasse havde atter vist, at den kendte sin Kraft og forstod at bruge den paa rette Maade - og til rette Tid! Den Enighed og den Kampvilje, der overalt var til Stede, varsler godt for den kommende Tid. Disse Dage har overbevist alle om, at Esbjergs Arbejdere vil møde, hver Gang der bliver kaldt.

Derfor hilser vi de esbjergensiske Arbejdere og takker dem for deres Indsats. Vi bringer dem vor Hyldest i Forvisningen om, at som de i disse Dage har kæmpet for deres nationale Værdighed - og sejret, saaledes vil de ogsaa kæmpe og sejre i Fremtidens Kampe, hvad disse end maatte bringe.

LAD MANGE LÆSE DETTE BLAD - - - SEND DET TIL KAMMERATER I ANDRE BYER.